نگاه

توقیف نفت‌کش ایرانی و حقوق بین‌الملل دریاها

امیر بی‌پروا
پژوهشگر حقوق بین‌الملل

● در اویل جولای سال جاری میلادی نفت‌کش دریایی گریس ثبت پاناما و حامل دو میلیون بشکه نفت خام ایران در تنگه جبل‌الطارق به وسیله نیروی دریایی انگلستان توقیف شد. توقیف یک کشتی در حقوق بین‌الملل از جهات مختلف قابلیت تحلیل دارد تا مشخص شود بر اساس حقوق بین‌الملل آزادی کشتی‌رانی بین‌المللی یک قاعده عرفی برای همه اعضای جامعه بین‌المللی است و موارد بازرسی و توقیف کشتی‌ها محدود و صرفا با رعایت قیود کنوانسیون حقوق دریاها امکان‌پذیر است.

اول) کشتی حامل محموله نفتی ایران در جبل‌الطارق، یک آبراه بین‌المللی، توقیف شده است، در فرض ضعیفی نفت‌کش در محدوده دریای سرزمینی دولت محلی جبل‌الطارق در حال تردد بوده است، بر مبنای حقوق بین‌الملل عرفی، ماده کنواسیون ۱۹۵۸ ژنو و ماده ۱۸ کنوانسیون ۱۹۸۲ مونته‌گوبی از حق عبور بی‌ضرر در دریای سرزمینی برخوردار است. دولت ساحلی به موجب کنوانسیون نمی‌تواند مانع عبور کشتی‌های خارجی از دریای سرزمینی خود شود.

اعمال صلاحیت برای توقیف و بازرسی کشتی‌های خارجی در دریای سرزمینی صرفا محدود به مواردی است که آثار جرم به کشور ساحلی سرایت می‌کند، صلح و آرامش و نظم عمومی دریای سرزمینی به‌هم می‌خورد، نماینده سیاسی کنسولی کشور متبوع کشتی یا ناخدا تقاضا کند و در موارد قاچاق مواد مخدر و روان‌گردان چنین حقی برای کشور ساحلی به وجود می‌آید. جالب اینکه به موجب بند ۵ ماده ۲۷ کنوانسیون ۱۹۸۲ کشور ساحلی نسبت به کشتی‌های عبوری از دریای سرزمینی که از یک بندر خارجی حرکت کرده‌اند، چنین حقی ندارد. توقیف نفت‌کش در فرض عبور از دریای سرزمینی در مغایرت با مفاد ماده ۲۷ کنوانسیون قرار دارد.

دوم) همه کشورها اعم از ساحلی و غیرساحلی، به موجب مواد ۸۷ و ۹۰ کنوانسیون حقوق دریاها و قواعد عرفی حقوق بین‌الملل، از حق آزادی کشتی‌رانی از دریای آزاد برخوردار هستند. به موجب این قاعده هیچ دولتی جز کشور صاحب پرچم حق اعمال صلاحیت بر کشتی‌ها در دریای آزاد را ندارد. در دریای آزاد به موجب مواد ۱۰۴ تا ۱۱۰ کنوانسیون ۱۹۸۲، به صورت احصایی در موارد: دزدی دریایی، تجارت برده، پخش غیرمجاز برنامه‌های رادیویی و تلویزیونی و کشتی‌های فاقد تابعیت امکان بازرسی و توقیف کشتی‌ها وجود دارد که البته این توقیف باید بر اساس ادله و مستندات قوی باشد. دلایل توقیف نفت‌کش از موارد احصایی در کنوانسیون خروج موضوعی کامل دارد.

بر اساس ماده ۱۰۶ کنواسیون، در صورت توقیف بدون دلیل و غیرموجه برای دولت توقیف‌کننده مسئولیت بین‌المللی مفروض است.

سوم) نفت‌کش توقیف‌شده حامل محموله ایران و دارای تابعیت کشور پاناما بود که کشور پاناما آن را از فهرست کشتی‌های ثبت‌شده حذف و در واقع تابعیت نفت‌کش را سلب کرد. در اینجا درباره امکان رفع توقیف نفت‌کش از طریق دیوان بین‌الملل حقوق دریاها باید گفت اولا با توجه به سلب تابعیت پاناما از نفت‌کش امکان پیگیری رفع توقیف از سوی پاناما وجود ندارد زیرا نفت‌کش فاقد تابعیت است. ثانیا ایران به عنوان کشور مالک محموله و مالک نفت‌کش نیز به جهت اینکه کنوانسیون ۱۹۸۲ را تصویب نکرده است، صلاحیت اقامه دعوا در دیوان بین‌الملل حقوق دریاها را ندارد. به موجب ماده ۲۹۱ کنوانسیون مذکور و ماده ۲۰ اساسنامه دیوان بین‌الملل حقوق دریاها، کشورهای عضو کنوانسیون یا کشورهایی که به موجب قرارداد صلاحیت دیوان را پذیرفته‌اند، از این حق برخوردارند و دیوان در رسیدگی به دعاوی آنها دارای صلاحیت است.

چهارم) توجه به صلاحیت نهادهای قضائی اروپا و دادگاه‌های انگلستان نیز می‌تواند در این قضیه مفید فایده باشد. نهادهای قضائی اروپایی همچون دیوان دادگستری اروپا، دادگاه اروپایی حقوق بشر و... بر اساس اسناد مرتبط ممکن است به جهت نقض کنوانسیون اروپایی حقوق بشر، اسناد بنیادی منطقه‌ای در سطح اروپا و حتی نقض حقوق انگلستان دارای صلاحیت باشند که مستلزم توجه به رویه نهادهای قضائی مذکور است. جهت رفع توقیف از محموله امکان پیگیری حقوقی از دادگاه‌های دولت محلی جبل‌الطارق را هم می‌توان فرض کرد که از طریق دادگاه محلی که دستور توقیف و تمدید آن را داده است، در چارچوب مقررات آیین دادرسی محلی نسبت به این تصمیم اعتراض کرد.آنچه آشکار است، توقیف نفت‌کش از سوی انگلستان در مغایرت با مفاد کنوانسیون ۱۹۸۲ حقوق دریاها است اما عدم عضویت ایران در کنوانسیون مذکور موانع جدی برای اقدامات حقوقی جهت رفع توقیف از نفت‌کش و محموله آن را ایجاد کرده است.

سمیر مدنی، بنیان‌گذار وب‌سایت تنکرترکرز، در گفت‌وگو با «شرق» تشریح کرد

نفت، دلیل نجنگیدن

روح‌اله نخعی: بازار نفت دهه‌هاست عادت کرده همواره غرب آسیا را زیر نظر داشته باشد. تازه‌ترین دور تنش‌ها که اهالی نفت را به تکاپو انداخته است، به تقابل ایران و آمریکا و مسئله تحریم فروش نفت ایران از سوی ایالات متحده برمی‌گردد. در این میان، یک دیده‌بان نفتی ناگهان به مرکز توجهات آمده است؛ «تنکرترکرز» با استفاده از داده‌های رفت‌وآمد دریایی و تصاویر ماهواره‌ای، حرکت نفت‌کش‌ها و نقل‌وانتقالات نفتی را رصد می‌کند. به‌تازگی در چند ماجرای خبرساز در عرصه نفتی، اطلاعاتی که این وب‌سایت منتشر کرده است، در رسانه‌های مختلف ایرانی و خارجی به‌عنوان بخشی از حقایق ماجرا به کار گرفته می‌شوند. سمیر مدنی، از بنیان‌گذاران این وب‌سایت است. او البته در گفت‌وگو با «شرق» تأکید می‌کند خود را «کارشناس» این حوزه نمی‌داند؛ اما داده‌هایی که او و تیمش جمع‌آوری می‌کنند، اهمیت بسیار بیشتری در بررسی تحولات حوزه نفت پیدا می‌کنند. در مصاحبه‌ای که با مدنی داشته‌ایم، او از تحرکات نفتی اخیر ایران می‌گوید، تصمیمات چین دراین‌باره را بررسی می‌کند، نحوه کار وب‌سایت خود را شرح می‌دهد و توضیح می‌دهد برخلاف تصور خیلی‌ها، نفت که متهم اصلی شروع خیلی جنگ‌ها بوده است، می‌تواند مانع از وقوع جنگ هم باشد.

شما به بی‌بی‌سی گفته‌اید نفت‌کشی که بریتانیا ضبط کرده، احتمالا به سمت کشوری اروپایی می‌رفته است، نه سوریه. مقامات ایرانی هم همین را گفته‌اند. بر اساس مشاهدات و اطلاعاتتان، ایده‌ای دارید که این نفت‌کش به سمت کدام کشور می‌رفته است؟

ما همواره بر این باور بوده‌ایم که گریس۱ به سمت سوریه می‌رفته است؛ اما نه برای صادرات به سوریه؛ بلکه ما باور داریم این کشتی در مسیر انتقال اس‌تی‌اس [کشتی‌به‌کشتی] بوده. گریس۱ سابقه انتقال کشتی‌به‌کشتی نفت کوره را دارد، نه نفت خام. این نفت‌کش این کار را در عراق و امارات متحده عربی نیز انجام داده است.

کشتی دیگری را رصد کرده‌اید که نفت یا باری از ایران به اروپا ببرد؟

ما چند کشتی را شناسایی کرده‌ایم که به‌تازگی درگیر انتقال کشتی‌به‌کشتی در آب‌های سوریه بوده‌اند. مشتریان به نظر اروپایی می‌رسند؛ اما منتظر تأیید هستیم.

ایران و سوریه قرارداد تجارت نفتی دارند و هر دو تحریم هستند، البته نه تحریم‌های مشابه. برخی قصد دارند جلوی انجام این کار را بگیرند، انتظار می‌رود چه اتفاقی دراین‌باره بیفتد؟

گزارش‌هایی منتشر شده که لوله‌های زیردریایی در آب‌های نسبتا کم‌عمق بانیاس، هدف تخریب قرار گرفته‌اند. تلویزیون سوریه ویدئویی نشان داد که در آن مشغول جوش‌کاری سوراخ‌هایی بزرگ در این لوله‌ها بودند و ما می‌توانستیم از طریق تصاویر ماهواره‌ای ببینیم که پس‌مانده نفت این لوله‌ها به دریا نشت می‌کرد و به سواحل شمال بانیاس به سمت لاذقیه می‌رفت. بعد از اینکه این مسئله در اوایل جولای [اواسط تیر] حل شد، یک نفت‌کش شناسایی کردیم، توانسته بود یک میلیون بشکه نفت خام را به این پالایشگاه [بانیاس] برساند.

طبق گزارش‌هایی که بلومبرگ و خود شما داده‌اید، از یکی از کشتی‌هایی که در خلیج‌فارس صدمه دیده بود، یک کشتی نروژی، ظاهرا برای انتقال سوخت به ایران به کار رفته است. این بر چه دلالت می‌کند؟

ما هشتم جولای، ۱۷ تیر فهمیدیم آندریا ویکتوری همان باری را دارد که در ماه می [اردیبهشت] داشت؛ در زمان حادثه اصلی. این بار باید روغن گیاهی از آرژانتین باشد که در وهله اول با روش انتقال کشتی‌به‌کشتی از یک کشتی به نام آکوادیزیک دریافت کرده است. در چند روز گذشته، آنها این انتقال را دوباره انجام داده‌اند و آندریا ویکتوری مسیر خودش را به سمت لنگرگاه بندر امام خمینی ادامه داده است.

هیچ پیشنهاد یا حدسی دارید که چه کسی ممکن است پشت حملات به نفت‌کش‌ها در خلیج‌فارس باشد و چه کسی ممکن نیست؟ چیزی در گزارش‌های شما یا دیگران هست که در این زمینه به شفاف‌شدن مسائل کمک کند؟ به‌ویژه درباره دو نفت‌کشی که در زمان سفر شینزو آبه به ایران، هدف حمله قرار گرفتند؟

ما نمی‌توانیم با اطمینان بگوییم چه کسی پشت حملات بوده است و مناسب هم نیست که ما این کار را بکنیم چون درباره چنین مسائلی تحقیق نمی‌کنیم. ما صرفا انتقال‌های نفتی را رصد می‌کنیم تا مشترکانمان بفهمند چقدر نفت در بازار جابه‌جا می‌شود و کجا و به کدام سمت می‌رود. این تمام چیزی است که ما به دنبال فهمیدنش هستیم. تحقیق درباره اینکه چه کسی چه کار کرده است، بر عهده بیمه و نهادهای دریایی و نیروهای دریایی است، نه ما.

تخمینی دارید که چه کشورهای دیگری هنوز مشغول تجارت نفت با ایران هستند؟

چین تلاش چندانی هم برای مخفی‌کردن این نمی‌کند که هنوز دارد از ایران نفت وارد می‌کند. در کنار این، دولت چین هم گفته است که حفظ جریان بدون وقفه این واردات مسئله امنیت ملی انرژی آنها است. همچنین گفته‌اند که تحریم‌های یک‌جانبه ایالات متحده را نمی‌پذیرند و البته جنگ تجاری که در جریان است هم دلیل دیگری است که آنها مخالفت خود را مؤکدا ابراز کنند. به جز چند تحویل بار شفاف، ما تعداد قابل‌توجهی هم نقل‌وانتقال‌های غیرشفاف در دیگر نقاط آسیا رصد کرده‌ایم که هم ابرنفت‌کش‌های ایرانی و هم چینی در آن درگیر بوده‌اند.

این چند سؤال آخر بیشتر درباره روال کار درونی خود «تنکر ترکرز» است و اولین سؤال هم این است: از میان اطلاعاتی که جمع می‌کنید، چیزی هست که در دسترس همه منتشر نکنید و اگر هست، آیا کسی می‌تواند آنها را بخرد؟ از این لحاظ، آیا برای یک نهاد دولتی ممکن است که از شما اطلاعات یا خدماتی بگیرد؟

ما برای خوانندگانمان کار می‌کنیم، به این صورت که ما یک سرویس اشتراک ماهانه داریم که مخاطبش، خریداران از میان مردم عادی هستند. به‌نوعی مثل الگوی نت‌فلیکس است [سرویس آمریکایی پخش فیلم و سریال که در ازای دریافت مبلغی برای اشتراک زمان‌دار، به کاربرها دسترسی می‌دهد] که براساس قیمت پایین ضرب‌در تعداد بیشتر مشترکان پیش می‌رود. ما با یا برای هیچ دولتی کار نمی‌کنیم، به این دلیل که بسیار نسبت به این حقیقت هوشیاریم که بازار نفت، حساسیت و بار ژئوپلیتیک بسیاری دارد. ما به مخاطبانمان هم داده‌های دریایی و هم تصاویر ماهواره‌ای می‌دهیم که خودشان می‌توانند [بعد از دریافت این داده‌ها] ردیابی‌شان کنند. این یک مأموریت حقیقت‌یابی است و ما تک‌تک درخواست‌های سازمان‌های رسانه‌ای مختلف و جانب‌دار، به‌ویژه از سمت خاورمیانه را رد کرده‌ایم، سازمان‌هایی که خواستار مدل‌هایی از همکاری با ما بوده‌اند. این برخلاف سیاست اخلاقی ماست چون نمی‌خواهیم برند مورد اعتمادمان به عنوان یک سلاح توسط هر کدام از طرف‌ها علیه طرف دیگر به کار گرفته شود. به طور معمول آدم‌ها صرفا می‌خواهند حقایق را بدانند. ما هم وقتی می‌فهمیم درباره چیزی اشتباه کرده‌ایم، اولین کسی خواهیم بود که علنا به آن اذعان کنیم و بلافاصله ورودی‌های داده‌هایمان را اصلاح کنیم. ما با داده سروکار داریم، درحالی‌که دیگران با سیاست سروکار دارند. ما فقط دنبال حقایق و آمارها هستیم.

اخیرا چندین‌بار کار شما حول نفت‌کش‌ها و انتقال نفت در سراسر جهان، به ارائه اطلاعات کمک کرده است. آیا دیگر سازمان‌های رسانه‌ای یا از آن مهم‌تر، دولت‌ها، صرفا ابزار یا تخصصش را ندارند که کاری را که شما می‌کنید، خودشان انجام دهند، یا انجام این کار در این ابعاد بیش از حد برایشان گران تمام می‌شود یا اینکه این کار را می‌کنند و فقط منتشرش نمی‌کنند؟

تقریبا در همه مواقع، رسانه‌ها به ما به عنوان «کارشناسان» اشاره می‌کنند. ما با این عبارت موافق نیستیم؛ چون وقتی پای نقل‌وانتقال نفتی در میان است، هر روز تجربه‌ای جدید و منحصربه‌فرد برای یادگیری است. ما خودمان را صرفا آدم‌هایی کنجکاو به حساب می‌آوریم که نسبت به بیشتر آدم‌های عاقل، زمان بیشتری صرف این موضوع می‌کنند. وقتی زمان صرفش می‌کنیم، لایه‌های موضوع مثل پیاز یکی‌یکی باز می‌شوند. بازار نفت، صدها لایه دارد.

هدف غایی تنکر ترکرز چیست؟ آیا این است که به عموم مردم در درک مسائلی کمک کنید که قبل از کار شما هم در دسترس‌اند اما بیش از حد پیچیده‌اند، یا اینکه به دنبال شفافیتی به سبک ویکی‌لیکس هستید؟ خلاصه‌اش اینکه آیا خودتان را ویکی‌لیکس نفت‌کش‌ها می‌دانید؟

هدف ما این است که به دنیا نشان دهیم بازار نفتی چقدر با اینکه «سیاه یا سفید» باشد، فاصله دارد، و اکنون خاکستری است. نظر بسیاری از مردم این است که نفت باعث جنگ در دنیا می‌شود، اما ما این را هم می‌بینیم که نفت یکی از دلایل بسیاری از کشورهاست که با هم وارد جنگ نشوند. ما می‌بینیم که این واردات مستمر نفت ایران توسط چین و سوریه است که باعث می‌شود تنگه هرمز باز بماند. ما می‌بینیم که واردات مستمر سوخت از اسرائیل توسط ترکیه، در حالی که اسرائیل از طریق جیحان [در ترکیه] از جمهوری آذربایجان و اقلیم کردستان نفت خام وارد می‌کند هم یکی از دلایلی است که گستره خصومت بین دو کشور فقط دیپلماتیک است و نه منازعه آشکار. بازار نفت شگفت‌آور است، از این نظر که اغلب برخلاف انتظار عمل می‌کند. این آدم‌ها را کنجکاو می‌کند که دراین‌باره بیشتر بفهمند. همین به ما انگیزه می‌دهد. هر روز غافلگیری‌های خودش را دارد و همه شگفت‌آورند.

انتقاد محمد البرادعی از سیاست‌های ترامپ:

دیوانه‌ها دنبال جنگ هستند

این‌روزها زمان استمدادخواهی دیپلمات‌های سابق است؛ دیپلمات‌هایی که زمانی نه‌چندان دور، درگیر پرونده هسته‌ای ایران بوده‌اند، ایران را شناخته و حالا با اطمینان می‌گویند راهی که دونالد ترامپ در قبال ایران در پیش گرفته است، به نتیجه نمی‌رسد.روز گذشته محمد البرادعی در گفت‌وگو با بی‌بی‌سی گفته: «این فریاد کمک است؛ دیوانه‌ها دنبال جنگ هستند». محمد مصطفی البرادعی نام آشنایی برای ایرانی‌هاست. او بیش از ۱۰ سال به واسطه دبیرکلی آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، در حوزه برنامه هسته‌ای ایران کار کرده و گزارش خوانده و گزارش ارائه داده است؛ فاصله سال‌های ۱۹۹۷ تا ۲۰۰۹ (۱۳۷۶ تا ۱۳۸۸). اگرچه پرونده ایران در دوره او کش‌وقوس‌های فراوانی به خود دید، اما دست‌کم دستیابی به توافق سعدآباد در میانه دهه ۸۰، نشان داد می‌توان برای این مسئله راه‌حلی پیدا کرد. روزهای گذشته دیگرانی که در توافق سعدآباد حضور داشتند نیز به روش‌های مختلف از برجام دفاع کرده و آمریکا را به‌عنوان کشوری که از این توافق خارج شده و به ابزار تحریم ایران رو آورده است، نکوهش کرده‌اند. جک استراو، وزیر خارجه وقت انگلیس، کتابی به نام «کار انگلیسی» منتشر کرده و به رهاورد خود از ایرانی‌ها پرداخته است. یوشکا فیشر، وزیر خارجه وقت آلمان نیز در یادداشتی به این محتوا پرداخته است.البرادعی، این دیپلمات مصری که برنده جایزه صلح نوبل در سال ۲۰۰۵ میلادی نیز هست، دوره‌ای در تلاش بود تا در سپهر سیاسی مصر نیز ایفای نقش کند؛ بااین‌حال وجهه دبیرکلی آژانس در پرونده او بیش از پیش خود را نشان می‌دهد.البرادعی در این گفت‌وگو تأکید دارد: «سیاست آمریکا در قبال ایران، فاقد عقلانیت، مبنای حقوقی و خلاف عقل سلیم است».آقای البرادعی که در کنار هانس بلیکس هدایت بازرسان تسلیحاتی سازمان ملل در عراق را بر عهده داشت، به بی‌بی‌سی گفت اوضاع کنونی برای او یادآور روزهای پیش از جنگ عراق است؛ «آنهایی که من قبلا به آنها می‌گفتم دیوانه، دارند برای رویارویی تلاش می‌کنند، از امکانات نظامی صحبت می‌کنند و دنبال راه رویارویی و خشونت می‌گردند. اگر هدف آنها این است که وارد جنگ شوند، پس دارند کارشان را عالی انجام می‌دهند».یک عضو مشترک تیم جورج بوش پسر که دستور حمله به عراق را صادر کرد، در تیم دونالد ترامپ جمهوری‌خواه، جان بولتون است؛ فردی که همه تحلیلگران معتقدند در تلاش است ایران و آمریکا را به نقطه انتهایی تنش، یعنی درگیری برساند. البرادعی در آن زمان بهانه آمریکا را برای حمله به عراق -اینکه عراق سلاح کشتار جمعی دارد- زیر سؤال برد و در نهایت نیز هیچ سلاح کشتارجمعی‌ای در عراق یافت نشد.این دیپلمات سابق اضافه کرده است: «به نظر من، مشکل اصلی کنارکشیدن آمریکا از توافق هسته‌ای است؛ توافقی که صددرصد جواب داده، تمام دنیا سر آن اجماع دارد، آژانس بین‌المللی انرژی اتمی صددرصد آن را تأیید کرده و ناگهان آنها می‌گویند ما می‌خواهیم از توافق خارج شویم و حداکثر فشار را اعمال کنیم. به نظر من آنها از شیوه القای حس غرق‌شدن (waterboarding) برای ایران استفاده می‌کنند و بعد به ایران می‌گویند بیایید بدون پیش‌شرط مذاکره کنیم. کدام کشوری در دنیا ممکن است در چنین شرایط تحقیرآمیزی همکاری یا مذاکره کند؟».او در پاسخ به این پرسش که آمریکا و بریتانیا ایران را متهم می‌کنند که کشتی‌های تجاری را در خلیج‌فارس تهدید می‌کند، گفت: «راستش اینها واکنشی نمادین است از طرف کشوری که درحال‌حاضر به دلیل تحریم‌های سهمگین آمریکا نمی‌تواند دارو وارد کند. به نظر من این فریاد کمک است. آنچه به نظر من مردم باید متوجه شوند، این است که ایران فاصله زیادی تا سلاح هسته‌ای دارد و به‌هیچ‌وجه تهدیدی قریب‌الوقوع نیست. اگر آنها کشتی‌ها را تهدید می‌کنند، صددرصد کار اشتباهی است؛ بااین‌حال آنها زیر فشار زیادی هستند، مردم به غذا و دارو دسترسی ندارند، آنها درخواست کمک دارند، اما هیچ‌کس دست کمک به سوی آنها دراز نمی‌کند. اروپایی‌ها نیز کاری نمی‌کنند. راستش این فرصتی برای بریتانیایی‌هاست که نشان دهند پای ارزش‌های خود می‌ایستند و فقط نماینده آمریکا نیستند.اروپایی‌ها اگر می‌خواهند سروسامانی به کارشان بدهند، باید به آمریکا بگویند دیگر کافی است. این سیاست خلاف منافع، منطق و قانون ماست و شما باید تغییر عقیده بدهید. من نمی‌دانم چرا اروپایی‌ها همیشه به ساز آمریکا می‌رقصند؛ حتی اگر خلاف منافع خودشان باشد و این درست نیست».البرادعی البته در بخشی از این گفت‌وگو مدعی شده «بازرسان هسته‌ای آژانس با «مخفی‌کاری» ایران مواجه شده‌اند»، اما اضافه کرده است: «تنها راه، نشستن دور میز مذاکره است و فهمیدن اینکه مشکلات چیست و فهمیدن ناامنی‌های طرف دیگر. ایران ناامنی‌های زیادی دارد، وقتی آنها را محور شرارت می‌خوانید، معلوم است آن کشور احساس راحتی نمی‌کند. وقتی حداکثر فشار را اعمال می‌کنید، آن کشور تسلیم می‌شود و می‌گوید خیلی ممنون؟».او همچنین گفته اینکه حکومت ایران چه حکومتی است یا اینکه اقداماتش و برنامه موشکی آن سبب بی‌ثباتی در منطقه می‌شود، ربطی به توافق هسته‌ای ندارد؛ «مسئله این است که چه می‌خواهید؟ اگر می‌خواهید ایران سلاح هسته‌ای نداشته باشد، توافق هسته‌ای برای این کار بی‌نقص است و حداقل برای ۱۰ سال تضمین می‌کند که ایران دست به فعالیت هسته‌ای نمی‌زند. بااین‌حال، سیاست فعلی شبیه گاوی است در چینی‌فروشی که همه چیز را کاملا نابود می‌کند و بعد نمی‌شود گفت بیایید بنشینیم گفت‌وگو کنیم. این جواب نمی‌دهد؛ این بن‌بست است».

تلاش دوباره در مجلس نمایندگان برای مهار ترامپ در مقابل ایران

دموکرات‌ها: کنگره باید تصمیم‌گیرنده جنگ باشد

شرق: اکثریت دموکرات در مجلس نمایندگان ایالات متحده آمریکا بار دیگر تلاش خود را برای پس‌گرفتن اختیار جنگ از رئیس‌جمهور دنبال کرد. مجلس پایین‌تر در کنگره دومجلسی آمریکا در تصویب یک طرح مهم بودجه برای بخش دفاعی، متممی به این طرح افزود که توانایی رئیس‌جمهور آمریکا، دونالد ترامپ را برای حمله به ایران، بدون اجازه کنگره تا حد زیادی محدود می‌کند. طرح اصلی نیز در مجلس نمایندگان به تصویب رسید تا پرونده تصمیم‌گیری نهایی در این باره به سنا برسد.در این متمم، پنتاگون از هر گونه هزینه برای اقدام نظامی علیه ایران منع می‌شود، مگر اینکه پیش از آن کنگره علیه ایران اعلام جنگ کرده باشد یا با تصویب قطع‌نامه‌ای به دولت اجازه استفاده از نیروی نظامی داده باشد. استثنای پیش‌بینی‌شده در این طرح مربوط به حالت اضطراری است که به نیروهای آمریکایی حمله شده باشد.به گزارش اینترسپت، این متمم با همراهی ۲۷ نماینده جمهوری‌خواه به تصویب رسید. رو خانا، یکی از نمایندگان دموکرات تنظیم‌کننده این طرح، همراهی این جمهوری‌خواهان را نشانه این خواند که «مخالفت با جنگ با ایران، از بازی‌های سیاسی حزبی فراتر می‌رود. بعضی از نزدیک‌ترین متحدان رئیس‌جمهور به این متمم رأی دادند». از سوی دیگر اما سی‌ان‌ان گزارش می‌دهد نسخه نهایی طرح، بدون همراهی جمهوری‌خواهان و با رأی مخالف از سوی هشت دموکرات به تصویب رسید.دموکرات‌ها با تهدید جلوگیری از تصویب این طرح بودجه دفاعی، تلاش برای مهار قدرت‌های جنگی دولت را کلید زدند و در مرحله بعد به دنبال تصویب متممی برای لغو «اجازه استفاده از نیروی نظامی» مصوب ۲۰۰۱ رفتند. این تلاش‌ها تا امروز همچنان به نتیجه نهایی نرسیده است اما تلاش‌ها ادامه دارد.تلاش مشابهی که پیش‌تر در سنا تعقیب شده بود، با وجود کسب ۵۰ رأی و به دلیل استفاده میچ مک‌کانل رهبر اکثریت جمهوری‌خواه سنا از فرایندهای کنگره، رد شد. حال طرح‌های مصوب در سنا و مجلس نمایندگان باید در روندی مشترک تنظیم شوند. انتظار می‌رود تعدادی از متمم‌های دموکرات‌ها در این طرح در این تجمیع حذف شوند اما مشخص نیست سرنوشت متمم مربوط به ایران چه خواهد بود.کاخ سفید پیش‌تر به دلیل اختلاف بر سر میزان پیش‌بینی‌شده بودجه دفاعی در این طرح تهدید کرده بود در صورت تصویب با وتو به آن واکنش نشان خواهد داد.

کوتاه دیپلماسی

همه کارکنان نفت‌کش ایران در جبل‌الطارق آزاد شدند

● **ایرنا:** پلیس جبل‌الطارق پس از انتشار خبر دستگیری دو ناخدای نفت‌کش توقیف‌شده ایرانی گفت همه کارکنان این نفت‌کش به قید وثیقه آزاد شده‌اند. رسانه‌ها بامداد شنبه گزارش دادند که پلیس جبل‌الطارق همه کارکنان نفت‌کش «گریس ۱» متعلق به ایران را بدون ایراد اتهام و به قید وثیقه آزاد کرده است. پلیس جبل‌الطارق در بیانیه‌ای گفت همه کارکنان تحت شرایطی به قید وثیقه آزاد شده‌اند اما تحقیقات ادامه دارد و نفت‌کش ایرانی همچنان در توقیف دولت جبل‌الطارق باقی می‌ماند. روز جمعه پلیس محلی جبل‌الطارق دو ناخدای نفت‌کش ایرانی توقیف‌شده در این منطقه را به اتهام نقض تحریم‌های اتحادیه اروپا علیه سوریه بازداشت کرده بود. پلیس جبل‌الطارق اسناد و سیستم‌های الکترونیکی این نفت‌کش را ضبط و همچنین یکی از خدمه این نفت‌کش را دستگیر کرده بود. رسانه‌های غربی ۱۳ تیرماه جاری خبر توقیف نفت‌کش گریس ۱ حامل نفت ایران را اعلام کردند و مدعی شدند این کشتی به علت نقض تحریم‌های اتحادیه اروپا علیه سوریه توقیف شده است. مقام‌های ایرانی با تکذیب ادعای انگلیس اعلام کردند سوریه مقصد این نفت‌کش نبوده و بندر بنی‌یاس ظرفیت پهلوگیری این شناور عظیم را ندارد.

ظریف عازم نیویورک شد

● **ایرنا:** سخنگوی وزارت امور خارجه از سفر «محمدجواد ظریف» به نیویورک به منظور شرکت در نشست سالانه مقامات عالی‌رتبه شورای اقتصادی - اجتماعی ملل متحد خبر داد. به گزارش اداره کل اطلاع‌رسانی و امور سخنگویی وزارت امور خارجه، «سیدعباس موسوی»، سخنگوی وزارت امور خارجه، عصر شنبه اعلام کرد: «محمدجواد ظریف»، وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران، دقایقی پیش برای شرکت در نشست سالانه مقامات عالی‌رتبه شورای اقتصادی - اجتماعی ملل متحد عازم نیویورک شد. به گفته سخنگوی دستگاه دیپلماسی، ظریف قرار است پس از نیویورک برای شرکت در نشست وزرای امور خارجه جنبش عدم‌تعهد به ونزوئلا سفر کند. ملاقات‌های دوجانبه با مقامات دولت ونزوئلا نیز در دستورکار وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران قرار دارد. وی ادامه داد: وزیر امور خارجه پس از ونزوئلا به منظور دیدارهای دوجانبه به دو کشور نیکاراگوئه و بولیوی در آمریکای جنوبی سفر می‌کند.

حمایت کامل ایران از سیاست چین واحد

● **ایسنا:** سخنگوی وزارت امور خارجه اعلام کرد جمهوری اسلامی ایران از سیاست چین واحد حمایت کامل می‌کند. سیدعباس موسوی، سخنگوی وزارت امور خارجه با اعلام حمایت کامل جمهوری اسلامی ایران از سیاست چین واحد دخالت‌های مخرب دولت‌های آمریکا و انگلیس در امور داخلی چین و اقدامات تحریک‌آمیز در تایوان و هنگ‌کنگ را در روزهای اخیر محکوم کرد.

قاسمی:

اولویت ایران خویشتن‌داری برای کاهش تنش‌های بیشتر است

● **ایرنا:** بهرام قاسمی، سفیر ایران در پاریس تأکید کرد: اولویت جمهوری اسلامی ایران خویشتن‌داری و صبر استراتژیک برای کاهیدن از تنش‌های بیشتر با حفظ آمادگی برای دفاع مقابل هر اقدام ناسنجیده آشوبگران و جنگ‌افروزان است. قاسمی در رشته‌توییتی نوشت: بی‌تردید احساس مسئولیت توأم با ایجاد اعتماد متقابل، درک شرایط و همچنین نقش مقاومت ایران در برابر سیاست‌های یک‌جانبه‌گرایانه آمریکا باید بیش‌ازپیش مورد حمایت سایر کشورها قرار گیرد.او ادامه داد: مهم‌ترین برگ برنده امروز ایران بهره‌گیری از درهای باز دیپلماسی، گفت‌وگو، تعامل، شنیدن نظرات و دیدگاه‌های تمامی طرف‌هایی است که از جنگ‌افروزی و افزایش تنش نگران‌اند.

حزب پیشرو اصلاحات

اطلاعیه برگزاری کنگره سالانه

بدینوسیله از اعضای محترم حزب پیشرو اصلاحات دعوت می‌شود با دستور کار مندرج در اساسنامه راس ساعت ۹ صبح روز پنجشنبه دهم مرداد ماه در کانون توحید واقع در خیابان پرچم پلاک ۷۰ با معرفی نامه از شعبه مربوطه حضور بهم رسانند.

ارتباطات و امور تبلیغات حزب پیشرو اصلاحات